

Posudek bakalářské práce:

Barbora ČERNOTÍKOVÁ, *Paměti příbramského rodáka Ladislava Malého.*

Filosofická fakulta Jihočeské university v Českých Budějovicích, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, České Budějovice 2015, 78 stran.

Osobní paměti, tvořící součást tzv. ego-dokumentů a rozvíjející se postupně v různých formách již od raného novověku, zažívají směrem k současnosti kvantitativní nárůst a nabývají různých forem, v posledních letech se stávají předmětem detailního zkoumání a nezdědky jsou i zpřístupňovány edičně. Jeden z těchto pramenů, paměti příbramského rodáka, pedagoga, spisovatele, cestovatele a vlastivědného pracovníka (iniciátora vzniku příbramského muzea) Ladislava Malého (1862 – 1956), kterého sama autorka označila za „průměrného muže, vzdělaného, v mnoha ohledech nadaného a aktivního, ovšem bez vlivu na vysokou politiku nebo státní hospodářství“, si vybrala za téma své bakalářské práce i Barbora Černotíková.

Svou práci rozčlenila autorka do tří kapitol, doplněných obligátním Úvodem a Závěrem. V Úvodu (s. 7–11) představila stručně pramen, stejně jako strukturu, téma i cíle své práce, zamyslela se nad vymezením „osobních pramenů“, „ego-dokumentů“, ale i pamětí, a seznámila se základní literaturou ke zkoumaným otázkám, zejména k dějinám Příbrami, ale i osobnosti L. Malého nebo k dobovému kontextu, zvláště v souvislosti s dějinami každodennosti. Připojila také stručnou ediční poznámku ke krátkému textu editovanému (spíše symbolicky) v příloze.

Následující kapitola se zaměřuje na vylíčení dějin města Příbrami (s. 12–26), přičemž je rozdělena do čtyř podkapitol: první se věnuje nejstarším dějinám města od jeho počátku až do 19. století (s. 12–15), druhá pojednává o vývoji v 19. století (s. 15–19), třetí představuje „novodobou Příbram“ (s. 19–23) a poslední (s. 23–26) stručné dějiny obce Březové Hory, která je těsně spjata s Příbramí a v Malého textech je často zmiňována. Autorka sice nezduvodnila zařazení výkladu o starších dějinách města, které s tématem práce přímo nesouvisí, nejspíše ale chtěla připomenout jeho specifickou, danou především hornictvím a hutnictvím i svatohorským poutním místem; podařilo se jí nicméně úspěšně vypořádat s relevantní literaturou (B. Kopiczková – S. Polák, K. Kuča, J. Velfl) a vystihnout to podstatné, aniž by se dopustila zkreslení. Spíše úsporným způsobem (pozn. 48, s. 18, pozn. 76 a 81) také do tohoto textu doplnila některé informace týkající se L. Malého.

Druhá kapitola stručně přibližuje „hlavního aktéra“ práce – autora pamětí Ladislava Malého a jeho život (s. 27–31), v němž kromě učitelského působení zaujímala významné místo osvětová činnost nejrůznějšího druhu a zejména snahy o založení muzeí, především v Příbramí, ale i na Dobříši a ve slovenské Žilině. Jen stručně autorka zmiňuje literární činnost L. Malého, i když zahrnuje „mnoho knih“ – není to sice cílem práce, ale přesto bych chtěla vznést dotaz, zda existuje soupis těchto prací, a o jaké tituly se (alespoň výběrově) jedná.

Vlastní jádro bakalářské práce představuje její třetí kapitola (s. 32–49), která je věnována pamětem L. Malého, resp. jejich dvěma částem, *Pamětím rodiny Housků* a *Pamětím starého Příbramana I, II*. Autorka přináší jejich vnější a zejména zevrubný vnitřní popis, sleduje jejich strukturu a obsah, snaží se vysledovat jak tematické okruhy (dění v rodině, v Příbramí, v monarchii a v Evropě, různé osobnosti), tak strategii autorova psaní (spíše

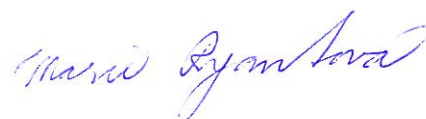
literární rekonstrukce skutečnosti na základě vyslechnutého vyprávění, zřejmě s posuny oproti skutečnosti, vs. vlastní vzpomínky formulované spíše dokumentárním způsobem), nakonec provádí i srovnání a zhodnocení těchto pramenů, zejména v souvislosti s jejich výpovědní hodnotou, zachycením podoby města Příbram nebo práce učitele. Shrnutí práce a zhodnocení přínosu a významu zkoumaných pamětí L. Malého přináší Závěr (s. 50–51).

V bakalářské práci nechybí seznam pramenů a literatury (s. 52–56), text autorka doplnila celkem 21 přílohami (doplněnými seznamem na s. 57), které se vztahují především k dějinám města Příbrami, ale představují také L. Malého a jeho texty, včetně již zmíněné, spíše symbolické krátké edice úvodní části *Paměti rodiny Housků*.

Autorce se podařilo podat zevrubnou informaci o obou textech L. Malého a zhodnotit je jak z hlediska regionálních dějin, tak i zkoumání ego-dokumentů. Za úvahu by ještě dle mého soudu stálo posoudit, nakolik odpovídají Malého texty, zvláště v *Pamětech starého Příbramana*, kronikářským záznamům, zvláště v existujících kronikách. Je také možno zalitovat, že se B. Černotíková spokojila s rozsahem své práce a nedoplnila ještě rozbor dalších Malého textů, např. s ohledem na v úvodu zmiňované dějiny každodennosti – neuvádí přitom, zda se L. Malým chce zabývat i nadále, i toto by tak mohlo představovat podnět pro další zkoumání.

Bakalářská práce Barbory Černotíkové je psána čtivě a srozumitelně, v podstatě bez výrazných překlepů, gramatických chyb či chyb v interpunkci (snad jen na s. 16, na s. 30 má být správně „již“ místo „jež“, na s. 48 by měla být číslovka „4“ uvedena slovně), a představuje zajímavý příspěvek vztahující se nejen k významné osobnosti dějin města Příbrami, ale i k novodobým „ego-dokumentům“. Práce splňuje požadavky kladené na tento typ prací, kromě vznesených podnětů nemám zásadní připomínky, a proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

Ve Wolfenbüttelu dne 28. srpna 2015

Doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.